

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 246.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983239728/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Umm? Det så det ikke ud til. Når hun talte om ham, så —«

»Et barns forelskelse var det til at begynde med,« foredrog overlæreren, »og den har ofte ganske bisarre ytringsformer. Hun drillede ham endogså. På den måde søger den endnu ikke udviklede kvindesjæl ligesom at værges sig mod den spirende forelskelse. Overgangsalderen kendes på dette satiriske anlæg. Senere da det blev den fuldt udviklede kvindes modne tilbøjelighed, da så vi forældre nok, hvordan hun måtte gi efter for den almægtige følelse. Det gør vi jo allesammen, fru Harding.«

»Ja, måske. Bare mine døtre var ligeså vidt!«

»Det kommer nok, fru Harding. Kærligheden kommer af sig selv.«

»Umm? Der kan nok gøres noget for det. Så meget ved jeg da.«

»Vil bedstemoer ha en kop kaffe til?«

»Ja tak,« sa bedstemoer alvorlig; hun forstod, at i dette øjeblik skulde der ikke smiles.

»Hvor mon hr. Hørslev lander i verden?« henkastede konsulinden.

»Vi har ikke forhørt os om det.«

»Min mand savner ham meget. Han var det eneste musikalske menneske i byen, siger han så tit.«

»Hm. Ja, konsulen er jo så stærk i sine udtryk. Han var ellers meget imod ham, dengang realskolen skulde gøres kommunal.«

»Derfor kan han nok savne ham. Han var sådan et begavet menneske.«

»Ja,« sa overlæreren, »hvis man kan kalde misbrugte ævner begavelse — jo, det kan man naturligvis, fra et vist synspunkt.«

»Men,« fortsatte fru Lind, »han kunde jo ikke være her længere; der var altfor stærk stemning imod ham,